

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נדה-שמאי										
מלמדין את הקטנה שתמאן בו	דתנן ר"א:									ז	◊
הלכה כר' אליעזר	ואמר רב יהודה אמר שמואל:									ז	
כי אמר שמואל, הלכה כר' אליעזר בד' - בסדר טהרות, אבל בשאר סדרים - איכא טובא.										!	◊
וה"נ מסתברא										!	
אף הרודה ונותן לסל - הסל מצרפן לחלה	דתנן ר' אליעזר:									!	◊
הלכה כר"א	ואמר רב יהודה אמר שמואל:									!	◊
ש"מ.										!	
ומאי אולמיה דהאי מהאי?										ז	◊
משום דקאי רבי אלעזר כותיה										!	
מלמדין את הקטנה שתמאן בו.	דתנן רבי אלעזר:									!	◊
ומי קאי? והא אצרכו מצרכינן להו, ולא דמיין להדדי?										ז	
אלא משום דקאי רבי יהודה בן בבא כותיה										!	◊
העיד ה' דברים:	דתניא, רבי יהודה בן בבא:									!	◊
שממאנים את הקטנות										!	◊
ושמשיאין את האשה ע"פ עד אחד										!	
ושנסקל תרנגול בירושלים על שהרג את הנפש										!	
ועל יין בן מ' יום שנתנסך ע"ג המזבח										!	
ועל תמיד של שחר שקרב בד' שעות.										!	
מאי קטנות - לאו חדא דר' אלעזר וחד דר' אליעזר?										!	
לא, מאי קטנות - קטנות דעלמא.										ז	
אי הכי, גבי אשה נמי, נתני נשים, ונימא נשים דעלמא? אלא, מדהכא קתני אשה, והכא קתני קטנות, ש"מ: דוקא קתני, ש"מ.										!	
הלכה כר"א בד'.	וכן א"ר אלעזר:										◊
ותו ליכא?										ז	◊
מלמדין את הקטנה שתמאן בו	והתנן רבי אליעזר:									ז	◊
הלכה כר"א	וא"ר אלעזר:									ז	
וכי תימא: כי א"ר אלעזר הלכה כר"א בד' בסדר טהרות, אבל בשאר סדרים - איכא										!	◊
ומי איכא?										ז	
הורד והכופר והלטום והקטף - יש להן שביעית, ולדמיהן שביעית, יש להן ביעור ולדמיהן ביעור.	והתנן:									ז	◊
מאן תנא קטפא פירא - ר"א	וא"ר פדת:									ז	◊
חזי דמינך ומאבוך קשריתו קטפא לעלמא את אמרת מאן תנא קטפא פירא ר"א, ואבוך אמר הלכה כר"א בד'.	וא"ר זירא:									ז	◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-שאלה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא-key	מאן דאמר	נדה-שמאי									
ואם איתא, לימא ליה: כי אמר אבא הלכה כר"א בד' - בסדר טהרות, אבל בשאר סדרי - איכא.											
אלא קשיא ההיא											
משום דקאי רבי אלעזר כותיה											
מלמדים את הקטנה שתמאן בו.	דתנן רבי אלעזר:										
ומי קאי? והא אצרכי מצרכינן להו, ולא דמיין להדדן											
אלא משום דקאי רבי יהודה בן בבא כוותיה.											
ותו ליכא?											
אומרה ברכה רביעית בפני עצמה,	והתנן, ר"א:										
אומרה בהודאה.	ר' אליעזר:										
הלכה כר"א	וא"ר אלעזר:										
ההוא - דאמר משום רבי חנינא בן גמליאל	ר' אבא:										
אומרה ברכה רביעית בפני עצמה	דתניא, רבי עקיבא:										
אומרה בהודאה.	רבי חנינא בן גמליאל:										
והא קשיש מיניה טובא											
אלא: משום דקאי רבי חנינא בן גמליאל בשיטתיה.											
ומי קאי?											
אור יוה"כ - מתפלל שבע ומתודה, שחרית - מתפלל שבע ומתודה, מוסף - מתפלל שבע ומתודה, מנחה - מתפלל שבע ומתודה, בנעילה - מתפלל שבע ומתודה, בערבית - מתפלל שבע מעין שמנה עשרה.	והתניא: [ת"ק]										
מתפלל שמנה עשרה, מפני שצ"ל הבדלה בחונן הדעת.	רבי חנינא בן גמליאל משום אבותיו:										
איהו אמר משום אבותיו, וליה לא ס"ל.	ר"נ בר יצחק:										
ואת לא תסברא דמאן תנא קטפא פירא - ר"א הוא?	ר' ירמיה לר' זירא:										
המעמיד בשרף ערלה - אסור	והתנן, ר"א										
אפילו תימא רבנן, ע"כ לא פליגי רבנן עליה דר"א - אלא בקטפא דגוואז, אבל בקטפא דפירא - מודו ליה											
שמעתי בפירוש שהמעמיד בשרף העליון, בשרף העיקרין - מותר, בשרף הפגין - אסור, מפני שהוא פרי.	דתנן, א"ר יהושע:										
ואיבעית אימא: כי פליגי רבנן עליה דר"א - באילן העושה פירות, אבל באילן שאינו עושה פירות - מודו דקטפו זהו פרי											
אין לקטף שביעית	דתנן ר"ש:										
יש לקטף שביעית, מפני שקטפו זהו פרי.	חכמים:										
מאן חכמים? לאו רבנן דפליגי עליה דר"א?											
מאן חכמים - ר"א דאמר קטפו זהו פרי.	א"ל ההוא סבא, הכי א"ר יוחנן:										
אי ר"א, מאי איריא אילן שאינו עושה פרי? אפילו אילן העושה פרי - קטפו זהו פרי											
לדבריהם דרבנן קאמר להו, לדידי - אפי' אילן העושה פירות נמי קטפו זהו פרי, לדידכו - אודו לי מיהת באילן שאינו עושה פירות דקטפו זהו פרי											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		נדה-שמאי	מימרא
ח:																לא שגא.		
ח:	<															איוזו היא בתולה - כל שלא ראתה כו'.		
ח:															ת"ר:	נשאת וראתה דם מחמת נישואין, ילדה וראתה דם מחמת לידה - עדיין אני קורא לה בתולה, שהרי בתולה שאמרו - בתולת דמים, ולא בתולת בתולים.		
ח:																איני		
ח:															והאמר רב כהנא, תנא:	ג' בתולות הן: בתולת אדם, בתולת קרקע, בתולת שקמה.		
ח:																בתולת אדם - כל זמן שלא נבעלה, נפקא מינה - לכ"ג, א"נ - לכתובתה מאתים.		
ח:																בתולת קרקע - כ"ז שלא נעבדה, נפקא מינה - לנחל איתן, א"נ - למקח וממכר.		
ח:																בתולת שקמה - כ"ז שלא נקצצה, נפקא מינה - למקח וממכר, אי נמי - למקצצה בשביעית		
ח:															כדתנן:	אין קוצצין בתולת שקמה בשביעית, מפני שהיא עבודה.		
ח:																ואם איתא, ליתני נמי הא		
ח:															ר"נ בר יצחק:	כי קתני - מידי דלית ליה שם לווי, אבל מידי דאית ליה שם לווי - לא קתני.		
ח:															רב ששת בריה דרב אידי:	כי קתני - מידי דתלי במעשה, מידי דלא תלי במעשה - לא קתני.		
ח:															רבי חנינא בריה דרב איקא:	כי קתני - מידי דלא הדר לברייתו, מידי דהדר לברייתו - לא קתני.		
ח:															רבינא:	כי קתני - מידי דקפיד עליה זבינא, מידי דלא קפיד עליה זבינא - לא קתני.		
ח:																ולא קפדי?		
ח:															והתניא, רבי חייא:	כשם שהשאור יפה לעיסה - כך דמים יפין לאשה		
ח:															ותביא משום ר"מ:	כל אשה שדמיה מרובין - בניה מרובין		
ח:																אלא: כי קתני - מידי דקפין עליה זבינא, מידי דלא קפין עליה זבינא - לא קתני.		
ח:															ת"ר:	איוזיה בתולת קרקע - כל שמעלה רשושין ואין עפרה תיחוח, נמצא בה חרס - בידוע שנעבדה, צונמא - הרי זו בתולת קרקע.		
ח:	<															מעוברת משיודע עוברת.		
ח:																וכמה הכרת העובר?		
ח:															סומכוס אומר משום רבי מאיר:	שלשה חדשים, ואע"פ שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר (בראשית ל"ח), ויהי כמשלש חדשים וגומר.		
ח:																זכר לדבר? קרא כתיב, וראיה גדולה היא		
ח:																משום דאיכא דילדה לט', ואיכא דילדה לשבעה.		
ח:															ת"ר:	הרי שהיתה בחזקת מעוברת וראתה דם, ואח"כ הפילה רוח או כל דבר שאינו של קיימא - הרי היא בחזקתה, ודיה שעתה. ואע"ג שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר (ישעיהו כ"ו) הרינו חלנו כמו ילדנו רוח.		
ח:																מאי, זכר לדבר? הרי ראיה גדולה היא		
ח:																כי כתיב האי קרא - בוכרים כתיב.		
ח:															ורמיה:	קשתה שנים, ולשלישי הפילה רוח או כל דבר שאינו של קיימא - הרי זו יולדת בזוב.		
ח:																ואי אמרת לידה מעלייתא היא, קושי סמוך ללידה רחמנא טהריה		